

Põhikohtuasja pooled

Hageja: M.F.

Kostja: J.M.

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku, artiklit 2, artikli 4 lõiget 3 ja artikli 6 lõiget 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 ja ELTL artikli 267 kolmanda lõiguga tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kõrgeima astme kohus võib teenistussuhte puudumise tuvastamise menetluses otsustada, et kohtunik ei ole see isik, kellele on üle antud akt selles kohtus kohtuniku ametisse nimetamise kohta, mis on välja antud sätete alusel, mis rikuvad tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, või viisil, mis on selle põhimõttega vastuolus, kui kohtul on tahtlikult takistatud neid küsimusi enne akti üleandmist analüüsida?
2. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku, artiklit 2 ja artikli 4 lõiget 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 267 ning ELTL artikliga 267 tuleb tõlgendada nii, et tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet rikub see, kui kohtuniku ametisse nimetamise akt antakse üle pärast seda, kui liikmesriik on esitanud eelotsusetaotluse liidu õiguse tõlgendamise küsimuses, mille vastusest sõltub hinnang nende riigisiseste õigusnormide kooskõla kohta liidu õigusega, mille kohaldamine võimaldas selle akti üle anda?
3. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku, artiklit 2, artikli 4 lõiget 3, artikli 6 lõiget 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet rikub see, kui ei ole tagatud õigus pöörduda kohtusse olukorras, mil liikmesriigi kohtus kohtuniku ametisse nimetamise akt antakse üle ametisse nimetamise menetluse tulemusel, mis viidi läbi selle liikmesriigi kohtunike ametisse nimetamise õigusnorme jämedalt rikkudes?
4. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku, artiklit 2, artikli 4 lõiget 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 koostoimes ELTL artikli 267 kolmanda lõiguga tuleb tõlgendada nii, et tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet rikub see, kui seadusandja loob liikmesriigi kõrgeima astme kohtu juurde organisatsioonilise üksuse, mis ei ole kohus liidu õiguse tähenduses?
5. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku, artiklit 2, artikli 4 lõiget 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 koostoimes ELTL artikli 267 kolmanda lõiguga tuleb tõlgendada nii, et küsimust, kas isikul, kellele on üle antud liikmesriigi kõrgeima kohtu kohtunikuks nimetamise akt, on kohtuniku teenistussuhe ja staatus, ei lahenda liikmesriigi õiguse alusel mitte selle kohtu organisatsiooniline üksus, kuhu see isik on nimetatud ja mis eranditult koosneb isikutest, kelle ametisse nimetamise aktid sisaldavad teises, kolmandas ja neljandas küsimuses viidatud vigu, ning mis nendel põhjustel ei ole kohus liidu õiguse tähenduses, vaid selle kohtu üks teine organisatsiooniline üksus, mis vastab liidu õiguses kohtule seatud tingimustele?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Warszawie (Poola) 9. juulil 2019 – Passenger Rights spółka akcyjna, asukoht Varssavi versus Ryanair DAC, asukoht Dublin (Iirimaa)

(kohtuasi C-519/19)

(2019/C 337/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Passenger Rights SA

Vastustaja: Ryanair DAC, asukoht Dublin (Iirimaa)

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾ artikli 2 punkti b, artikli 3 lõikeid 1 ja 2 ja artikli 6 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽²⁾ artiklit 25 tuleb kohtualluvuse kokkuleppe kehtivuse kontrollimisel tõlgendada nii, et asjaolule, et lepingutingimuse suhtes ei ole eraldi kokku lepitud ja leping sisaldab ebaõiglasi tingimusi, mis tulenevad kohtualluvuse kokkuleppest, võib tugineda ka tarbijalt loovutamise teel omandatud nõude lõppostja, kes ise ei ole tarbija staatuses?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

⁽²⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel (Luksemburg) 25. juulil 2019 – Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg versus JR

(kohtuasi C-566/19)

(2019/C 337/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg

Vastustaja: JR

Eelotsuse küsimus

Kas Prantsuse prokuratuuri, kes tegutseb eeluurimiskohtu või asjas otsust tegeva kohtu juures ja kelle pädevuses on Prantsusmaal vastavalt selle riigi õigusnormidele Euroopa vahistamismääruse tegemine, võib pidada vahistamismääruse teinud õigusasutuseks nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse nr 2002/584/JSK ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 autonoomses tähenduses, juhul kui see prokuratuur, kes peab kontrollima Euroopa vahistamismääruse tegemiseks vajalike tingimuste täitmist ning hindama selle proportsionaalsust kriminaaltoimiku asjaolusid arvestades, on samal ajal asutus, kes juhib samas asjas kriminaalmenetlust?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).